

Czwartek, 12 września 2013 r.

P7_TA(2013)0374

Mikrogeneracja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie mikrogeneracji – wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej na małą skalę (2012/2930(RSP))

(2016/C 093/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 ust. 2 i art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE⁽²⁾, a także jej wpływ na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią⁽³⁾, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią⁽⁴⁾, a także ich odpowiednie rozporządzenia wykonawcze,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Uruchomienie wewnętrznego rynku energii” (COM(2012)0663) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze (SWD(2012)0367 i SWD(2012)0368),
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Energia odnawialna: ważny uczestnik europejskiego rynku energii” (COM(2012)0271),
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii⁽⁵⁾,
  - mając na uwadze skierowane do Komisji pytanie w sprawie mikrogeneracji (E-010355/2011);
  - mając na uwadze skierowane do Komisji pytanie w sprawie projektów inwestycyjnych w ramach partnerstwa obywatelskiego dotyczących elektrowni wykorzystujących energię słoneczną (E-011185/2012),
  - mając na uwadze skierowane do Komisji pytanie w sprawie mikrogeneracji (O-000074/2013 – B7-0217/2013);
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dostęp do wystarczającej ilości energii warunkujący godny standard życia jest podstawowym prawem wszystkich ludzi oraz mając na uwadze, że w ostatnich latach ceny energii znacznie wzrosły;
- B. mając na uwadze, że dostawy energii w Unii Europejskiej są w coraz większym stopniu zależne od importu z państw trzecich, w związku z czym konieczna jest zmiana w celu zabezpieczenia realizacji unijnych celów w dziedzinie klimatu, energii i wzrostu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 66.

Czwartek, 12 września 2013 r.

- C. mając na uwadze, że wykorzystywanie paliw kopalnych jako źródła energii zwiększyło poziomy emisji CO₂ do atmosfery, przyczyniając się do globalnej zmiany klimatu; mając na uwadze, że UE ustanowiła cele w zakresie wytwarzania energii odnawialnej do 2020 r. i pracuje obecnie nad ramami politycznymi w dziedzinie klimatu i energii do 2030 r.; mając na uwadze, że chociaż obecnie istnieją przepisy dotyczące wytwarzania energii na małą skalę (mikrogeneracji), są one jednak rozproszone wśród różnorodnych ustawodawczych i nieustawodawczych inicjatyw, takich jak dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych lub dyrektywa o efektywności energetycznej;
- D. mając na uwadze, że przywódcy UE powinni odegrać wiodącą rolę w procesie transformacji energetyki, uwzględniając potrzebę zaangażowania wszystkich obywateli UE niezależnie od ich dochodu i majątku; mając na uwadze, że wytwarzanie energii na małą skalę może przyczynić się do zwiększenia spójności we wspólnocie, do zwalczania ubóstwa energetycznego, tworzenia nowych miejsc pracy i generowania wzrostu gospodarczego, a także doprowadzić do przyjęcia nowego podejścia do przełamywania obecnego kryzysu gospodarczego;
- E. mając na uwadze, że wytwarzanie energii na małą skalę i zdecentralizowane wytwarzanie energii stanowi dla gospodarstw domowych, dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz dla społeczności tak na obszarach miejskich, jak i wiejskich, okazję do podjęcia wspólnej pracy w celu przeciwdziałania zmianom klimatu dzięki przyjęciu roli producentów energii; mając na uwadze, że konsumenci powinni zdobywać wiedzę na temat skutecznych sposobów wytwarzania i zużywania energii; mając na uwadze, że umożliwienie konsumentom wytwarzania własnej energii elektrycznej i ciepłej może doprowadzić do powstania bardziej zrównoważonego i integracyjnego społeczeństwa; mając na uwadze, że komunikat Komisji w sprawie wewnętrznego rynku energii podejmuje kwestię uprawnienia ich do stania się aktywnymi graczami – „prosumentami”; mając na uwadze, że chociaż obecnie istnieje już wiele możliwości, dzięki którym konsumenci mogą aktywnie angażować się w efektywną produkcję energii i efektywne jej zużycie, należy jeszcze zmierzyć się z wieloma wyzwaniami;
- F. mając na uwadze, że mikrogeneracja może mieć znaczenie również na poziomie globalnym;
- G. mając na uwadze, że zachęty do wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej na małą skalę różnią się znacząco w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że strategie polityczne UE powinny być skuteczniej wdrażane w celu wykorzystania potencjału wytwarzania energii na małą skalę w całej UE;

Definicja

1. do celów niniejszej rezolucji definiuje znaczenie pojęcia mikrogeneracja jako: 1) wytwarzanie na małą skalę przez pojedynczych obywateli oraz MŚP energii służącej do ogrzewania/chłodzenia oraz energii elektrycznej w celu zaspokojenia ich własnych potrzeb; oraz 2) różne formy grupowego lub kooperatywnego wytwarzania energii na małą skalę na poziomie wspólnoty w celu zaspokojenia lokalnych potrzeb; zauważa, że mikrogeneracja obejmuje różne technologie (hydroenergia, energia geotermalna, energia słoneczna, energia morska, energia wiatrowa, pompy ciepła i energia z biomasy), które w sposób szczególny koncentruje się na wymiarze odnawialnej i zrównoważonej energii;

Wprowadzenie

2. potwierdza, że mikrogeneracja będzie niezbędnym elementem wytwarzania energii w przyszłości, jeśli UE chce osiągnąć swoje cele w dziedzinie energii odnawialnej w perspektywie długoterminowej; przypomina, że mikrogeneracja przyczynia się do wzrostu ogólnego udziału energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym UE i umożliwia wydajne zużycie energii blisko punktu jej wytworzenia, przy jednoczesnym unikaniu strat przesyłowych;

3. przypomina, że pomyślnie rozpowszechnienie mikrogeneracji uzależnione jest od wielu różnych czynników, w tym: od właściwego funkcjonowania europejskiego wewnętrznego rynku energii; od technicznego zaawansowania jednostek mikrogeneracji; udostępnienia inteligentnej infrastruktury energetycznej, zwłaszcza na poziomie dystrybucji; a także od krótko-, średnio- i długoterminowych strategii politycznych i systemów wsparcia mających na celu zachęcanie do mikrogeneracji na poziomie europejskim, krajowym i lokalnym;

4. uznaje rolę badań i technologii w ponoszeniu wydajności i redukowaniu kosztów mikrogeneracji;

Czwartek, 12 września 2013 r.

5. wskazuje na to, że rozpowszechnianie mikrogeneracji na szeroką skalę ograniczają konkretne przeszkody, między innymi: wyzwanie, jakim są wysokie koszty inwestycji, jakie należy ponieść z góry; wysoka złożoność procedur administracyjnych związanych z połączeniem i dostępem do sieci energii elektrycznej; brak wystarczającej wiedzy na temat oszczędności energii i oszczędności kosztów oferowanej przez różne technologie mikrogeneracji w całym ich cyklu życia;
6. zauważa, że ubóstwo energetyczne jest coraz poważniejszym problemem; podkreśla, że ułatwienie mikrogeneracji na poziomie jednostkowym i wspólnotowym może wzmocnić pozycje konsumentów na tyle, by stali się aktywnymi podmiotami w sektorze energii, umożliwiając im jednocześnie uzyskanie większej kontroli nad ich zużyciem energii i ograniczenie ilości energii, jaką muszą nabywać, co tym samym zapobiegać może ubóstwu energetycznemu; podkreśla, że mikrogeneracja stwarza możliwość zmiany oblicza społeczeństwa w kierunku bardziej zrównoważonego, opartego na współpracy i sprawiedliwego modelu funkcjonowania; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na najemców, których często odwołuje się od wprowadzania usprawnień w zakresie efektywności energetycznej i od wytwarzania własnej energii;
7. podkreśla, że dzięki technologiom mikrogeneracji, takim jak mikroelektrociepłownie i wytwarzanie na małą skalę energii ze źródeł odnawialnych, możliwe stają się budynki o zerowym poborze energii i budynki o pozytywnym bilansie energetycznym, które zasilają sieć energetyczną nadwyżką energii wytworzonej przez siebie;
8. zwraca uwagę na wagę propagowania lokalnych spółdzielni energii odnawialnej zarówno na obszarach wiejskich, jak i miejskich w celu zwiększenia publicznego wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wiedzy obywateli o wytwarzaniu energii na małą skalę oraz ich udziału w tym procesie, a także w celu zwiększenia dostępu do energii ze źródeł odnawialnych i sprzyjania inwestycjom; zwraca uwagę na znaczenie propagowania lokalnych i regionalnych grup, które umożliwiłyby bezpieczny i skuteczny udział obywateli w rynku pracy, zapewniając „prosumentom” sprawiedliwe ceny za usługi wyświadczone na rzecz systemu energetycznego; zauważa, że lokalne władze odgrywają ważną rolę w propagowaniu mikrogeneracji wśród obywateli, MŚP i zainteresowanych stron oraz w zachęcaniu ich do niej,
9. jest zdania, że wiedza obywateli UE o korzyściach mikrogeneracji jest niewielka i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia działań w celu nagłośnienia rozwiązań w zakresie mikrogeneracji, a także najlepszych praktyk w tej dziedzinie;
10. zauważa, że niewiele informacji jest dostępnych na temat zdolności i przyszłego potencjału mikrogeneracji w UE; uważa, że dzięki większej wiedzy mikrogeneracja mogłaby odgrywać kluczową rolę w polityce w dziedzinie klimatu, energii i przemysłu;
11. zauważa, że w celu propagowania mikrogeneracji energii elektrycznej, konieczne są inteligentne liczniki elektryczne, które mogą obliczać ilość energii zużytej przez producenta do własnych potrzeb oraz procent energii, która zasili sieć energetyczną, a także konieczne są liczniki energii termicznej w celu monitorowania ciepła wnikającego do, jak i wydostającego się z obiektu będącego częścią sieci grzewczej, tak aby wytworzona energia termalna mogła być odliczana;
12. zauważa, że często rentowne jest, również w kontekście mikrogeneracji, zasilanie instalacji energią ciepłą wytworzoną w skojarzeniu z energią elektryczną, ponieważ często znacznie zwiększa to efektywności energetyczną;
13. odnotowuje, że wdrożenie mikrogeneracji na szeroką skalę jest ważnym krokiem w procesie przejścia z historycznie scentralizowanego systemu energetycznego do bardziej zdecentralizowanego i elastycznego systemu, koniecznego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie energii i klimatu; podkreśla wagę propagowania mikrogeneracji już teraz, przy jednoczesnym podjęciu w sposób wyważony kwestii związanych z operatorami sieci dystrybucji, w tym kwestii podziału kosztów i niezbędnych inwestycji w inteligentne technologie; podkreśla, że należy odpowiednio zdefiniować pozytywny wpływ usług pomocniczych świadczonych przez makrogeneratorów, przyczyniających się do bezpiecznego działania systemu, a także przyjąć wobec niego sprawiedliwe podejście; w związku z tym podkreśla konieczność podjęcia właściwych decyzji i wyznaczenia właściwych celów, a także nieodkładania już dłużej stosownych inwestycji i ambitnych uregulowań;
14. podkreśla, że zwiększenie zdolności w zakresie mikrogeneracji w UE może okazać się bardzo kosztowne, oraz że wzrost inwestycji poszczególnych „prosumentów” w mikrogenerację sprawi, że konieczne staną się również inne inwestycje na różnych poziomach systemu energetycznego, np. na rzecz systemu dystrybucji i przesyłu sprzyjającego stosowaniu mikrogeneracji; podkreśla, że nie może odbywać się to ze szkodą dla pełnego bezpieczeństwa dostaw lub wywoływać sztucznie wzrostu cen energii; zgadza się z Radą Europejską co do tego, że polityka energetyczna UE musi zapewnić bezpieczeństwo dostaw dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w przystępnych i konkurencyjnych cenach i przy takich też kosztach;

Czwartek, 12 września 2013 r.

Ramy prawne

15. wzywa Komisję do sformułowania zaleceń, w oparciu o najlepsze praktyki wśród organów regulacyjnych i operatorów systemu, tak aby wskazać sposób skrócenia i uproszczenia procedur administracyjnych związanych z działaniem i podłączeniem jednostek mikrogeneracji do sieci energetycznej, ze szczególnym uwzględnieniem przewidzenia procedur w punkcie kompleksowej obsługi; podkreśla konieczność propagowania ambitnego sposobu wdrażania istniejących wytycznych, takich jak przepisy dotyczące jednostek mikrogeneracji oraz dyrektywa o efektywności energetycznej;

16. zauważa, że energia wytworzona przez mikrogeneratorów, jeżeli jest na bieżąco i lokalnie zużywana, przyczynia się do unikania przepływu energii i związanych z nim strat w systemie, a także przyczynia się do wzrostu poczucia własności wśród „prosumentów”; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwinięcia specjalnych mechanizmów w celu zachęcania do samowystarczalności, czemu ma towarzyszyć ogólne zmniejszenie zużycia;

17. wzywa Komisję i krajowe organy regulacyjne do opracowania ram regulacyjnych określających role i odpowiedzialność wszystkich aktorów w ramach sieci dystrybucji, ze szczególnym uwzględnieniem warunków umożliwiających rozpowszechnienie grupowania ze względu na jego kluczową rolę w aktywnym udziale mikrogeneracji w systemie;

18. podkreśla coraz większą rolę operatorów systemów dystrybucyjnych w bardziej zdecentralizowanej sieci energii, w zapewnianiu bezpieczeństwa dostaw oraz stabilnego i niezawodnego działania systemu, przy jednoczesnym gwarantowaniu ochrony prywatności danych konsumentów; wzywa Komisję i krajowe organy regulacyjne do uznania tej roli oraz do zachęcania do operatorów systemu dystrybucyjnego do inwestowania w ten system z myślą o poprawie ogólnej efektywności systemu energetycznego; ponadto wzywa do wyraźniejszego zdefiniowania roli operatorów systemu dystrybucyjnego w dziedzinie organizowania usług równoważna i innych usług pomocniczych;

19. uważa, że w całej UE niezbędne są skuteczne i skoordynowane działania na rzecz wytwarzania energii na małą skalę w ramach procesu tworzenia europejskiego wewnętrznego rynku energii;

20. zauważa, że różne państwa członkowskie mają różne cele i dysponują różnymi strukturami przepisów podatkowych i prawnych dotyczących mikrogeneracji, co może być przeszkodą w procesie szerokiego rozpowszechniania mikrogeneracji; wzywa Komisję do określenia pozycji budżetowych w ramach programu inteligentnej energii dla Europy (IEE) oraz do współpracy z państwami członkowskimi w celu zniesienia utrzymujących się przepisach krajowych barier w dostępie do finansowania przeznaczonych na indywidualne i spółdzielcze projekty w dziedzinie mikrogeneracji, a także w celu stworzenia nowych ukierunkowanych instrumentów finansowych (np. mikrokredytów) oraz rozpowszechniania najlepszych praktyk w obrębie tej działalności;

21. wzywa państwa członkowskie do uwzględniania charakterystyki mikrogeneracji przy opracowywaniu i przeglądzie krajowych zachęt i systemów wsparcia w celu dopilnowania, by były one odpowiednie dla wytwarzania energii na małą skalę;

Infrastruktura, produkty i normy

22. wzywa do bezzwłocznego, pełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego, a zwłaszcza przepisów UE dotyczących opomiarowania, w celu ułatwienia działań „prosumentów” w sieci oraz w celu zapewnienia skutecznego zarządzania dystrybucją; wnioskuje o umożliwienie przekazywania energii między producentami a konsumentami na małą skalę oraz na przykład w sąsiedztwie lub w ramach spółdzielni; wzywa państwa członkowskie, w przypadku gdy analiza kosztów i korzyści leży w interesie konsumenta, do przyspieszenia wprowadzania inteligentnych liczników z myślą o udzielaniu gospodarstwom domowym wsparcia w uzyskiwaniu dokładnych danych o energii wytworzonej w ich obiektach oraz o jej łącznej wartości;

23. sugeruje, by Komisja zbadała możliwość wprowadzenia systemów mikrogeneracji do projektów planowania przestrzennego; wierzy, że może do doprowadzić do wzrostu efektywności oraz do redukcji kosztów w związku z rozwojem przesyłu i dystrybucji energii ze źródeł odnawialnych na małą skalę;

24. zaznacza, że standaryzacja jest kluczem do dalszego upowszechniania seryjnego wyposażenia do zastosowania w mikrogeneracji w optymalnej i opłacalnej formie; wzywa europejskie organy normalizacyjne do przyspieszenia ich działalności normalizacyjnej;

Czwartek, 12 września 2013 r.

25. przypomina, że generatory energii na małą skalę współdziałają z siecią dystrybucji w inny sposób niż generatory na dużą skalę i w związku z tym powinny być inaczej traktowane w przyszłym prawodawstwie;

26. zdaje sobie sprawę, że wprowadzenie mikrogeneracji na większą skalę będzie skutkowało wyzwaniem w zarządzaniu sieciami dystrybucji związanymi z dostosowaniem zapotrzebowania na energię do podaży, stąd konieczne staną się innowacyjne inwestycje w modernizację sieci dystrybucji; zauważa rolę inteligentnych technologii w dążeniu do osiągnięcia tego celu; wzywa państwa członkowskie do ułatwienia dostępu mikrogeneratorów do sieci przy jednoczesnym rozwiązaniu kwestii kosztów sieci związanych z produkcją energii na małą skalę i utrzymaniu efektywnego zarządzania siecią; wzywa krajowe organy regulacyjne do zachęcania do innowacji i inwestycji w lokalne sieci dystrybucyjne;

27. zauważa, że wykazano, iż projekty uruchomione przez dane podmioty samodzielnie cieszą się większą akceptacją i dlatego należy je wspierać; przypomina, że grupy mogłyby odgrywać istotną rolę w ułatwianiu takich projektów, lecz dotychczas ich pozycja nie jest jasno określona w odpowiednich przepisach UE; w związku z tym wzywa do sprawnego i ambitnego wdrażania przepisów dotyczących reagowania na popyt, które zawarto w dyrektywie o efektywności energetycznej;

28. zachęca Komisję do zbadania możliwości wspierania modeli finansowania społecznościowego, tj. systemów długoterminowego inwestowania, w których inwestorzy i przedsiębiorcy są w bezpośrednim kontakcie za pośrednictwem platformy, z myślą o stwarzaniu możliwości i zachęcaniu obywateli do budowania spółdzielni zajmujących się mikrogeneracją;

29. zauważa, że uwaga publiczna w coraz większym stopniu skupia się na możliwości finansowania projektów za pomocą otwartych apelii adresowanych do szerokiej rzeszy odbiorców (finansowanie społecznościowe); wzywa Komisję do propagowania możliwości współwłasności w ramach lokalnych projektów i dzięki temu do lepszego uruchamiania lokalnego wsparcia;

30. ponadto wzywa Komisję do przeanalizowania stopnia, w jakim przepisy UE, takie jak dyrektywa w sprawie prospektu emisyjnego (dyrektywa 2003/71/WE), dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych (dyrektywa 2004/39/WE) oraz dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego (dyrektywa 2009/110/WE) już umożliwiają wdrażanie pewnych projektów w oparciu o współwłasność lokalnych struktur;

31. stwierdza, że wszelkie inicjatywy w dziedzinie mikrogeneracji powinny być zgodne z kodeksami sieci; zaznacza, że cele prawodawstwa wtórnego dotyczącego energii elektrycznej, jak np. kodeksy sieci, mogą zostać lepiej i w bardziej rentowny sposób osiągnięte poprzez ustanowienie norm na poziomie UE dla większości typów technologii mikrogeneracji; apeluje o aktywny model zarządzania systemem dystrybucji oparty o ścisłą współpracę operatorów systemu dystrybucyjnego z operatorami systemu przesyłowego oraz o inne elementy (wytwarzanie, zużycie i jednostki magazynowania) w ramach organów odpowiedzialnych za sieć w celu wprowadzenia zachęt do innowacji i inwestycji w lokalne sieci dystrybucyjne;

32. wzywa Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), europejską sieć operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej (ENTSO-E), Komisję i rządy poszczególnych państw do zwrócenia szczególnej uwagi na zdecentralizowane odnawialne źródła energii w obecnym procesie opracowywania przepisów i negocjacji dotyczących kodeksów sieci;

33. zauważa, że nowe formy produkcji własności i zużycia, takie jak spółki leasingowe, mogą odegrać kluczową rolę we wdrażaniu mikrogeneracji, ponieważ istnieje wiele pozytywnych elementów, z jakimi wiąże się ich podejście w tej dziedzinie, jak np. niższe koszty opłat ponoszonych z góry, przejrzystość dzięki ustalonym cenom za skojarzone produkty i usługi, rozwiązanie ważnego problemu „prosumentów” o niższych dochodach związanego z finansowaniem, optymalna jakość instalacji, lepsza konserwacja i dzięki temu dłuższy cykl życia po stronie dostawcy;

Działania szczegółowe

34. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny potencjalnych zdolności w zakresie mikrogeneracji, a także do zbadania najlepszych praktyk w UE oraz ewentualnego wpływu wprowadzenia mikrogeneracji na szeroką skalę na europejski wewnętrzny rynek energii oraz jego infrastrukturę;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by mikrogeneracja kwalifikowała się do finansowania w ramach funduszy UE, w tym funduszy strukturalnych, od okresu 2014-2020;

Czwartek, 12 września 2013 r.

36. wzywa do inwestowania w mikrogenerację funduszy przeznaczonych na rozwój i innowacje z myślą o rozwoju stosowanych rozwiązań technicznych i instalacji;
37. uznaje wagę wiodącej roli UE w dziedzinie klimatu i energii i twierdzi, że mikrogeneracja powinna przyczynić się do realizacji naszych długoterminowych celów; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy wdrażania strategii w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej na małą skalę, zawartej w istniejących ramach polityki UE, a tym samym do uznania wagi mikrogeneracji i ułatwiania jej rozpowszechniania w państwach członkowskich;
38. wzywa Komisję do uwzględnienia roli mikrogeneracji w przyszłym prawodawstwie energetycznym UE, szczególnie w kontekście przyszłego unijnego pakietu w dziedzinie klimatu i energii (2030 r.);
39. wzywa Komisję, by wspólnie z państwami członkowskimi przeanalizowała starannie aktualne struktury kosztów w sieci energetycznej i opracowała wytyczne dotyczące środków ułatwiających wydawanie zezwoleń dla jednostek mikrogeneracji, a także ich dostęp do sieci i obsługę;

o
o o

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0375

Równość wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o jednakowej wartości (2013/2678(RSP))

(2016/C 093/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8, 157 i 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania mężczyzn i kobiet w dziedzinach zatrudnienia i pracy (wersja przekształcona)⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 11 ust. 1 lit. d) Konwencji w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w rezolucji nr 34/180 z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. zatytułowany „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami. Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204, z 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0225.